

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kuryło

w sprawie z odwołania D. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.
o prawo do górniczej emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 listopada 2016 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego
kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 r., po rozpoznaniu sprawy z odwołania D. W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. o prawo do górniczej emerytury, na skutek apelacji ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 stycznia 2014 r. (mocą którego umorzono postępowanie w części dotyczącej przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury od dnia 7 września 2013 r., oddalając odwołanie w pozostałym zakresie) zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do górniczej emerytury od dnia 29

maja 2013 r. oraz zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Powyższy wyrok został zaskarżony skargą kasacyjną organu rentowego. Skargę oparto na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego: 1/ art. 50e ust. 2 pkt 1 - 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.), przez uznanie, że do okresów pracy górniczej, o których mowa w art. 50 e ust. 1 powołanej ustawy, zalicza się także okresy niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne, pomimo że okres ten nie został bezpośrednio poprzedzony pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy; 2/ art. 50e ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przez utożsamienie pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy z okresami zaliczanymi do pracy górniczej na podstawie art. 50e ust. 2 powołanej ustawy. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano potrzebę wykładni art. 50e ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów, czego przykładem jest zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 czerwca 2008 r., III AUa (...), które to rozbieżności zostały przedstawione w dalszej części skargi.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną ubezpieczony wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, a przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wniósł o jej odrzucenie lub oddalenie, w każdym przypadku z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Skarga kasacyjna, jako szczególny środek zaskarżenia, służy realizacji interesu publicznego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości. Funkcje postępowania kasacyjnego powodują, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie powinny koncentrować się na wykazaniu, iż w konkretnej sprawie zachodzą okoliczności przemawiające za interwencją Sądu Najwyższego. Rozpoznanie skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. i tylko w przypadku przekonania Sądu Najwyższego przez skarżącego, za pomocą jurydycznej argumentacji, że zachodzi publicznoprawna potrzeba rozstrzygnięcia sformułowanego w skardze zagadnienia prawnego przy jej merytorycznym rozpoznawaniu.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Odnosnie tej przesłanki przedsądu, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, przepisy mające być przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego powinny należeć do katalogu przepisów, których naruszenie przez sąd drugiej instancji zarzucono w ramach podstawy skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2002 r., I PKN 682/01, OSNP 2004 nr 12, poz. 211). Rzeczą skarżącego jest zaś wykazanie, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne wątpliwości ze sprecyzowaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które to orzecznictwo należy przytoczyć (postanowienia Sadu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151, z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, LEX nr 315351, z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, LEX nr 57231, z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009 nr 2-4, poz. 43 i z dnia 9 czerwca 2008 r.,

II UK 37/08, LEX nr 494133). Oczywiście jest, iż budzący wątpliwości interpretacyjne przepis musi mieć zastosowanie w sprawie, a jego wykładnia – mieć znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Przedmiotem zainteresowania Sądu Najwyższego jest jednak sam przepis, a nie rozstrzygnięcie konkretnego sporu. Stąd też wspomniane wątpliwości interpretacyjne powinny być na tyle poważne, by ich wyjaśnienie nie sprowadzało się do prostej wykładni przepisów. W tym wyraża się publicznoprawny charakter skargi kasacyjnej. Celem realizowanym w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni przepisów prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencki i prawa pozytywnego, a nie korekta orzeczeń wydawanych przez sądy powszechne (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż skarżący nie sprostął wymaganiom stawianym przez judykaturę wskazanej w skardze kasacyjnej przesłance przedsądu. Nie zachodzi bowiem sugerowana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania rozbieżność w orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w (...) na tle wykładni przepisu art. 50e ust. 1 i ust. 2 pkt 1 - 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.; dalej jako ustawa emerytalna). Zaskarżony wyrok zapadł w sprawie o przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, a sporną była kwestia możliwości uwzględnienia w wymaganym przepisem art. 50e ust. 1 ustawy emerytalnej 25 - letnim stażu pracy górniczej wykonywane pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, okresu niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy, za który wypłacono wnioskodawcy zasiłek chorobowy, w sytuacji, gdy owa niezdolność, będąca okresem zaliczanym do pracy górniczej z mocy art. 50e ust. 1 ustawy emerytalnej, została zapoczątkowana wypadkiem przy pracy zaistniałym w trakcie innego okresu zaliczanego do pracy górniczej, tj. wymienionego w art. 50e ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej okresu czasowego oddelegowania pracownika do zawodowego pogotowia ratowniczego w C. S.A. w B.. Problem prawny sprawy sprowadzał się zatem do zbiegu dwóch szczególnych – wobec zawartej w art. 50e ust. 1 ustawy

emerytalnej – regulacji zamieszczonych w ust. 2 tego artykułu. Tymczasem przytoczony przez skarżącego wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 czerwca 2008 r., III AUa (...) rozstrzygał spór o wysokość emerytury górniczej i dotyczył możliwości przeliczenia – stosownie do art. 51 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 50d ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej - okresu oddelegowania pracownika do C. w B. przelicznikiem 1,8. Zawarte w uzasadnieniu tego wyroku ogólne rozważania na temat unormowanych w art. 50e ust. 2 ustawy emerytalnej okresów zaliczanych do pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie dotyczą istot niniejszego sporu, a sam wyrok nie jest przykładem rozbieżności orzecznictwa sądowego na tle wykładni powołanego przepisu. Skarżący nie skonstruował zaś innej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wobec niewykazania przez skarżącego istnienia powołanej przesłanki przedsądu, Sąd Najwyższy z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak sentencji.